

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/94/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117012521
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3117012521.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Beáty Javorkovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25. júna 2018 prejednal sťažnosť prokurátorky Okresnej prokuratúry v Trenčíne v trestnej veci odsúdeného

J. K.

nar. XX.X.XXXX v J., bytom E., D. XXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Dubnici nad Váhom, ktorú podala proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6Pp/413/2017 zo dňa 13.3.2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátorky z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 6Pp/413/2017 zo dňa 13.3.2018 bol odsúdený J. K. podľa § 66 ods. 1, 2 Tr. zák. v spojení s § 415 ods. 1 Tr. por. podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/113/2009 zo dňa 11.5.2010 a rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/109/2010 zo dňa 17.1.2012 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/109/2010 zo dňa 3.4.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 1To/35/2012 zo dňa 3.7.2012. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. bola mu určená skúšobná doba na 40 mesiacov.

Proti tomuto uzneseniu hneď po jeho vyhlásení podala sťažnosť prokurátorka okresnej prokuratúry. V písomných dôvodoch sťažnosti namietala, že podľa jej názoru prvostupňový súd nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory odsúdeného a nedostatočne sa vysporiadal s jeho trestnou minulosťou. Riziko sociálneho zlyhania bolo vyhodnotené ako stredné, pričom rizikovými faktormi u odsúdeného sú opakované páchanie trestnej činnosti. Odsúdený má doposiaľ 6 záznamov, a to aj pre násilnú trestnú činnosť. Podmienčné prepustenie nie je automaticky udeľovanou odmenou za relatívne dobré správanie, ale je odôvodnené iba vtedy, ak je nádej, že odsúdený bude viesť aj na slobode riadny život a nie je tu pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Podľa jej názoru, u tohto odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život a preto pre jeho podmienčne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie sú splnené zákonné predpoklady. Žiadala preto, aby krajský súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil.

Keďže sťažnosť bola podaná včas a osobou oprávnenou, krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátorky nie je dôvodná.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je zákonné a správne. V dôvodoch uznesenia sa súd podrobne zaoberal všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré ho viedli k rozhodnutiu o podmieňnom prepustení odsúdeného na slobodu a tieto si aj krajský súd v celom rozsahu osvojil. Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák., môže súd odsúdeného podmieňne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, pri rozhodovaní o podmieňnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Z hodnotenia na odsúdeného, ktorým sa súd prvého stupňa v dôvodoch napadnutého uznesenia podrobne zaoberal vyplýva, že tento bol počas výkonu trestu 5-krát disciplinárne odmenený, potrestaný nebol, stanovený program zaobchádzania sa mu darí plniť na požadovanej úrovni. Riziko sociálneho zlyhania u odsúdeného je hodnotené ako stredné a resocializačná prognóza je hodnotená ako menej priaznivá. Na druhej strane však odsúdený akceptuje zodpovednosť za svoje konanie, k spáchanej trestnej činnosti zaujíma kritický postoj a prezentuje záujem abstinovať a viesť riadny život. Podľa záverov tohto hodnotenia odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmieňné prepustenie, ktoré sa odporúča s probačným dohľadom.

Cieľom podmieňného prepustenia odsúdeného na slobodu je dovŕšiť jeho nápravu na slobode. Krajský súd k tomu uvádza, že samotný doterajší výkon trestu odňatia slobody nasvedčuje o tom, že je plnený jeho účel a vyslovuje presvedčenie, že náprava odsúdeného môže byť dovŕšená vzhľadom na horeuvedené závery aj po jeho podmieňnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

Z uvedených dôvodov sa preto krajský súd stotožnil s výrokom napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa a sťažnosť prokurátorky nepovažoval za dôvodnú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon sťažnosť nepripúšťa.